

kun en Følge af, at Skolen gaar ind under Kjøbenhavn. Det er en Konsekvens deraf, simpelthen. Nu give Sundbyerne vel til Skolen, og Staten giver til Skolen. Naar den kommer ind under Kjøbenhavn, giver Kjøbenhavns Kommune sikkert ingen Ting til Skolen, det er jeg overbevist om, og det er det ærede Medlem vist ogsaa overbevist om. Men skulde det ske, at Skolen faar Tilskud fra Kjøbenhavns Kommune, saa lad den komme igen og søge paa ny. Forholdene ere jo nu helt forandrede, og det er rimeligt, at vi tage Tilskuddet bort.

Derefter sagde det ærede Medlem, at ganske vist have Kjøbenhavn og Købstæderne de tekniske Skoler, som faa adskillige hundrede Tusinde paa Finansloven, men at Landet har Højskolen. Det er imidlertid ikke rigtigt, det er ikke Landet, der har Højskolen, hele Danmark har Højskolen, Kjøbenhavn med, og den kjøbenhavnske Ungdom kan godt komme paa Højskole og faa Understøttelse dertil ligesom Landets øvrige Ungdom. Det er ikke noget, Landet har forbeholdt sig for sin egen Mund, det er noget for os alle sammen, og derfor kan det ærede Medlem ikke sige: Landet har Højskolerne, og Købstæderne have de tekniske Skoler. Naar det ærede Medlem vilde gaa rigtig til Bunds i Sagen, skulde han sige: Kjøbenhavn og Købstæderne have Højskolerne sammen med Landet, og saa have Købstæderne desuden Tilskud til de tekniske Skoler. Det var en anden Tobak den, og det blev dog det rigtige.

Saa sagde det ærede Medlem: Til Børneasylerne vil Folketinget ikke give Tilskud. Maa jeg spørge: Vil Kjøbenhavns Kommune give Tilskud til dem? Det ærede Medlem sidder jo i Kommunalraadet. Har han der foreslaaet, at Børneasylerne her, som Kommunen først og fremmest har Nytte af, skulle have Tilskud af Kommunen? Saa længe det ærede Medlem ikke har foreslaaet og gennemført det der, tror jeg, han gør bedst i at lade Folketinget være i Fred. At vi først skulde begynde herindefra at give Tilskud til Asylerne, og lade Kjøbenhavns Kommunes Beboere, hvis Børn særlig have Nytte af dem, slippe fri, er den omvendte Verden.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører sagde, at Kjøbenhavn og Købstæderne skulde have en særlig begunstiget Stilling, idet vi for det første have Tilskuddet til de tekniske Skoler og dernæst ligesom Landet have Del i de Bevillingen, der ydes

til Højskolerne. Det er jo ikke Tilfældet (Modsigelse), det passer slet ikke. Vi have her i Kjøbenhavn i et og alt mellem 2,900 og 3,000 Kr. at uddele til Højskolehjælp. (*En Stemme:* De bruger dem ikke!) Vi faa ikke mere, og vi bruge det, vi faa. F. Eks. nu for ganske nylig er der uddelt Understøttelse til Piger, som ville paa Højskole. Vi vare i Stand til at bevilge 55 pCt. af de indkomne Andragender, Resten maatte vi skyde ud, fordi der ingen Penge var til dem. Altsaa, Kjøbenhavn faar disse knappe 3,000 Kr. Skulde Kjøbenhavn have, hvad der tilkommer den paa dette Omraade, skulde den f. Eks. have i Forhold til, hvad andre Amter faa i Forhold til Folkemængden, vilde det ikke komme til at dreje sig om 3,000 Kr., men maaske komme til at dreje sig om et Beløb op mod 50—60,000 Kr. Naar den ærede Ordfører altsaa henviste til, at vi havde Del i Højskolehjælpen, maa jeg sige, at det virkelig er saa forsvindende, at det ingen Betydning har, det er ikke værd at nævne.

Saa sagde den ærede Ordfører med Hensyn til Asylerne, at de ikke kunde faa noget, fordi Kjøbenhavns Kommune intet Tilskud giver. Med Hensyn til Aftenskolen kunde den ærede Ordfører ikke bruge dette Argument, fordi der til den gives meget store Tilskud. Man ser altsaa, at enten der gives Tilskud eller ikke fra Kjøbenhavns Kommune til en Sag, har det akkurat samme Virkning her i Folketinget. Det, man vil, er blot at skyde det fra sig, og saa bruger man enten det ene eller det andet Paaskud, hvad der bedst kan passe i ens Kram. Dernæst spurgte den ærede Ordfører, om jeg i Kommunalbestyrelsen havde stillet Forslag om Tilskud til Børneasylerne. Jeg har været Medforslagsstiller derom, og jeg haaber, det meget snart vil gaa i Orden, saa at disse Asyler ville faa et maaske endog ret betydeligt Tilskud fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Der er udmærket Stemning for at hjælpe dem, og det er sikkert, at de fortjene at hjælpes. Det drejer sig imidlertid ikke alene om Asyler her i Kjøbenhavn, men ogsaa om Børneasyler ude paa Landet og i Provinskøbstæderne, hvor de ere ligesaa daarlig stillede som her i Kjøbenhavn. Det er mærkeligt at se Folketinget stille sig saa afvisende til en Sag som denne, naar man ellers kan øse Penge ud i hundrede Tusindvis til andre Formaal, som ere Staten langt mere uvedkommende end dette.